

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Donică Andrei în numele inculpatei Lupacescu Felicia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, în cauza penală privind-o pe

Lupacescu Felicia Andrei, născută la 01.01.1951, originară din s. Mălăiești, r-nul Bălți, domiciliată în mun. Chișinău, str. Nicolae Costin, nr.62, bl.1, ap.97.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 03.03.2012 – 28.12.2012 (prima instanță)
2. 21.03.2013 – 04.06.2013 (instanța de apel)
3. 08.10.2013 – 04.12.2013 (instanța de recurs)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2013, Lupacescu F. a fost recunoscută vinovată în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (2) CP și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare de 2 (doi) ani.

Conform art. 90 CP s-a dispus suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 1 (un) an.

Lupacescu F. a fost achitată pe art.311 alin.(1) CP în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) CPP, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Măsura de reprimare în privința inculpatei – obligarea de a nu părăsi localitatea s-a menținut pînă la devenirea sentinței definitive.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Lupacescu F. în perioada lunii februarie 2011 a intrat în posesia substanțelor psihotrope primite ilegal de la o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, pe care intenționat le-a păstrat la sine pînă la sfârșitul lunii martie 2011, cu scopul transmiterii ulterioare acestora fiului acesteia Lupacescu R. pentru consum personal. Ultimul intrînd în posesia acestora, le-a păstrat ilegal la sine pînă la 31.03.2011, când aproximativ la orele 18:00, aflându-se la intersecția bd.

Ștefan cel Mare și Sfânt cu str. Pușkin mun. Chișinău, a fost reținut de către colaboratorii de poliție. În cadrul percheziției corporale în buzunarul scurtei de piele în care era îmbrăcat, au depistat 10 pastile de Diazepam și două fiole de Apaurin, care conform raportului de constatare tehnico-științific nr.200 din 04.04.2011, conțin substanță psihotropă cu masa totală de 0,07 gr., ceea ce conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM. nr. 79 din 23.01.2006, constituie cantități mari.

Instanța de fond a reținut, că Lupacescu F. este învinuită de către organul de urmărire penală de faptul, că la 13.05.2011, având scopul ducerii în eroare organul de urmărire penală, fiind preîntâmpinată conform prevederilor art. 311 CP, cunoscând cu certitudine că substanțele psihotrope le-a primit în mod ilegal de la o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, intenționat a declarat fals că la sfârșitul lunii martie 2011, medicul Babără Gh. i-a eliberat prescripție medicală pentru procurarea a 10 pastile de Diazepam și două fiole de Apaurin. Ulterior însă, la 19.12.2011 și 27.12.2011, fiind audiată suplimentar, a recunoscut că a declarat fals în privința lui Babără Gh..

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura sectorului Centru, mun.Chișinău, O. Gonța, solicitând casarea acesteia în partea ce ține de achitarea inculpatei Lupacescu F. pe art.311 alin.(1) CP, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Lupacescu F. să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (2) CP și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și art.311 alin.(1) CP, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an. Conform art.84 alin.(1) CP prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv să-i fie stabilită pedeapsa - 2 ani și 6 luni privațiune de libertate. În temeiul art. 90 CP RM, a suspenda executarea pedepsei pe un termen de 2 ani.

În motivarea apelului a indicat că, instanța de fond contrar prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 2) CPP a introdus în sentința de achitare formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat, și anume, că vina cet. Lupacescu F. nu a fost dovedită și urmează a fi achitată din motivul că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) CP, deoarece nu a fost avertizată în modul stabilit de lege. Consideră că, această formulare a instanței, pe de o parte, indică asupra prezenței elementelor infracțiunii săvârșite de inculpata Lupacescu F., aceasta nefiind prevenită în mod special de săvârșirea acesteia, pe de altă parte, se contrazice, indicând că în general fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

A remarcat că, la calificarea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) CP nu este obligatorie întocmirea unei sesizări adresate organului de urmărire penală în vederea urmăririi penale și atragerii la răspundere penală, ci este destul ca să aibă loc o acțiune de denunțare depusă organului de urmărire penală în vederea pornirii urmăririi penale. Totodată prevenirea de răspundere penală în general este o acțiune preventivă a organului de urmărire penală care nu este obligatorie pentru calificarea respectivă a acțiunilor de urmărire penală, și chiar în cazul în care se primește o sesizare cu privire la infracțiune în ordinea art. 262-263 CPP când este obligatorie prevenirea de

răspundere penală, această este doar ca o metodă legală de prevenire a persoanei care depune denunț în vederea indicării corecte a persoanei care a săvârșit infracțiunea.

Consideră că, vina inculpatei Lupacescu F. pe art. 311 alin.(1) CP este dovedită pe deplin prin declarațiile martorului Babără Gh., prin declarațiile date de însăși învinuita.

Apel a declarat și avocatul Donică A. în numele inculpatei Lupacescu F., solicitînd achitarea pe capătul de acuzare pe art. 217¹ alin. (2) CP, deoarece judecătorul instanței de fond a adoptat o sentință de condamnare în conformitate cu propria convingere după cum prevede prima parte a alin. (1) art. 27 CPP RM, însă contrar prevederilor: „ formată în urma cercetării tuturor probelor administrate”, întrucît procurorul nu prezentat instanței mijloace de probe prevăzute de alin. (2) art. 93 CPP RM, care ar stabili circumstanțe prevăzute de dispozitiva art. 217¹ alin.(2) CP RM. Consideră că, toate probele acumulate nu au apartenență cu cauza dată, dar cu cauza fiului acesteia, Lupacescu R..

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013 s-au respins ca nefondate apelurile declarate de procurorul în Procuratura sectorului Centru, mun.Chișinău, O. Gonța, și de avocatul A. Donică în numele inculpatei F. Lupacescu, și menținută sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2012 în privința acesteia.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionînd ca inculpata Lupacescu F. să fie achitată pe art.311 alin.(1) CP, întrucît nu a făcut denunț fals propriu zis care să conțină toate specimenele unei sesizări adresate organului de urmărire penală în vederea pornirii și atragerii la răspundere penală a lui Babără Gh. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 218 CP. Împrejurări care au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la dosar, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele, în ansamblu, din punct de vedere a coroborării lor.

Referitor la condamnarea inculpatei Lupacescu F. de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.217¹ alin.(2) CP, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect și obiectiv a analizat cumulul de probe prin prisma art.101 CPP. Necătînd la faptul că, vina nu și-a recunoscut-o, vinovăția a fost dovedită pe deplin de materialele dosarului penal cercetate atît în ședința instanței de fond cît și cercetate suplimentar în cadrul ședinței de apel.

Instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.art.6,7,61,75 CP, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul A. Donică în numele inculpatei Lupacescu F., solicitînd casarea parțială a acesteia, în partea condamnării pe art.217¹ alin.(2) CP, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotăriri, prin care Lupacescu F. să fie achitată, invocînd aceleași motive ca și în cererea de apel.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu

materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) CPP, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul nu a invocat în recurs temeiurile prevăzute de art.427 CPP, însă colegiul reține că, potrivit textului recursului, argumentele invocate se cuprind în temeiul de recurs prescris de pct.8) alin.(1) art.427 CPP - „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”.

Colegiul menționează că, temeiul invocat de recurent - „*nu sînt întrunite elementele infracțiunii*” include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erori de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârilor pronunțate în cauza lui Lupacescu F..

Atît instanța de fond, cît și instanța de apel au conchis că, fapta a fost săvîrșită de inculpata Lupacescu F. și acțiunile ei au fost încadrate corect în baza art. 217¹ alin.(2) CP – circulația ilegală a substanțelor psihotrope, manifestată prin păstrarea de substanțe psihotrope în proporții cu scop de înstrăinare.

Afirmațiile inculpatei Lupacescu F. precum că, nu cunoștea că preparatele "Diazepam" și "Apaurin" constituie substanțe psihotrope utilizate în scopuri medicinale, au fost considerate declarative, deoarece inculpata de un timp îndelungat activează în domeniul medicinei.

Or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpata Lupacescu F. nu echivalează cu achitarea sa, întrucît au fost acumulate, prezentate destule probe de către acuzatorul de stat, și administrate de instanțele de judecată, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

În conformitate cu prevederile art.24 CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii, și pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură, întrucît părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Colegiul reține faptul că, Lupacescu F. a fost asistat de apărător în cadrul urmăririi penale, precum și, în instanțele de judecată, și partea apărării dispunea de un șir de pîrghii, care puteau fi utilizate pentru apărarea persoanei în procesul de probare a vinovăției de către partea acuzării.

Din conținutul hotărîrilor atacate rezultă că, instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatei Lupacescu F. în baza art. 217¹ alin.(2) CP, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivându-se concluzia de vinovăție printr-un cumul de probe pertinente, concludente și utile, care obiectiv au fost apreciate de instanțele de judecată ierarhic inferioare, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 CP.

Colegiul constată că, motivele invocate în recurs privind nevinovăția lui Lupacescu F. au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, precum și, în instanța de apel, care s-a efectuat sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Instanța de recurs reține că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.8) CPP, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Colegiul conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP, de aceea recursul se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Donică Andrei în numele inculpatei Lupacescu Felicia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, în cauza penală privind-o pe **Lupacescu Felicia Andrei**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 18 decembrie 2013.

Președinte: semnătura Constantin Gurschi

Judecători: semnătura Constantin Alerguș

semnătura Andrei Harghel

Copia corespunde originalului

Președinte Constantin Gurschi